RSM

1. Główna funkcja realizująca algorytm

```
function [result, rank] = RSM(U, A0, A1, A2, A3, min_max)
    [P_idx, P] = pareto(U, min_max);
                                % Number of decisions
    decisions = size(P, 1);
    % Checking the integrity of reference points sets
    if ~check_integrity(A0, min_max)
        disp("No integrity in A0 set")
        result = -404;
        return
    end
    if ~check_integrity(A1, min_max)
        disp("No integrity in A1 set")
        result = -404;
        return
    end
    if ~check_integrity(A2, min_max)
        disp("No integrity in A2 set")
        result = -404;
        return
    end
    if ~check_integrity(A3, min_max)
        disp("No integrity in A3 set")
        result = -404;
        return
    end
    distance0 = zeros(decisions, size(A0, 1));
    distance1 = zeros(decisions, size(A1, 1));
    distance2 = zeros(decisions, size(A2, 1));
    distance3 = zeros(decisions, size(A3, 1));
    for i = 1:decisions
        for j = 1:size(A0, 1)
            distance0(i, j) = norm(P(i, :) - A0(j, :));
        end
        for j = 1:size(A1, 1)
            distance1(i, j) = norm(P(i, :) - A1(j, :));
        end
        for j = 1:size(A2, 1)
            distance2(i, j) = norm(P(i, :) - A2(j, :));
        end
        for j = 1:size(A3, 1)
            distance3(i, j) = norm(P(i, :) - A3(j, :));
        end
    end
```

```
scoring_fcn = scoring_function(distance0, distance1, decisions);
    rank = sortrows([P, scoring_fcn], 4);
    result = rank(1, 1:size(rank, 2)-1);
   figure;
   plot3(A0(:, 1), A0(:, 2), A0(:, 3), "bo-");
                                                        % A0
   hold on;
   grid on;
   plot3(A1(:, 1), A1(:, 2), A1(:, 3), "go-");
                                                        % A1
   plot3(A2(:, 1), A2(:, 2), A2(:, 3), "co-");
                                                        % A2
   plot3(A3(:, 1), A3(:, 2), A3(:, 3), "ro-");
                                                       % A3
   plot3(U(:, 1), U(:, 2), U(:, 3), "yo");
                                                       % U
   plot3(P(:, 1), P(:, 2), P(:, 3), "mo");
                                                       % Pareto
   plot3(result(:,1), result(:, 2), result(:, 3), "k*")
                                                             % result
   xlabel("X");
   ylabel("Y");
   zlabel("Z");
   legend("A0", "A1", "A2", "A3", "U", "PU", "Best value")
end
```

Na samym początku ze zbioru alternatyw wyznaczany jest zbiór pareto. Następnie sprawdzana jest spójność zbiorów A0-A3, w przypadku gdy któryś z nich nie spełni warunku spójności, funkcja zwróci błąd.

Kolejnym etapem jest wyznaczenie odległości punktów ze zbioru pareto do punktów ze zbiorów A0-A3. Następnie macierze odległości przekazywane są do funkcji scoringowej, która przypisuje każdemu z punktów jakąś wartość, która następnie jest używana do utworzenia rankingu punktów.

Funkcja RSM zwraca najbardziej optymalną alternatywę oraz ranking alternatyw ułożonych od tych najbardziej opłacalnych do tych najmniej opłacalnych.

2. Wyznaczanie zbioru pareto.

```
function [pareto idx, pareto set] = pareto(U, min max)
    % min_max is a array of booleans - true means min, false means max
    % Determining pareto set
    U_size = size(U, 1);
    pareto_set = [];
    pareto idx = [];
    for i = 1:U_size
        is dominated = false;
        for j = 1:U_size
            if i ~= j
                control_sum = 0;
                for col = 1:size(U, 2);
                     if min max(col)
                         if U(i, col) >= U(j, col)
                             % Checking if point is dominated
                             control_sum = control_sum + 1;
                         end
                    else
                         if U(i, col) <= U(j, col)</pre>
                             % Checking if point is dominated
                             control_sum = control_sum + 1;
                         end
                     end
                end
                if control sum == size(U, 2)
                     is_dominated = true;
                     break;
                end
            end
        end
        if ~is dominated
            pareto_set = [pareto_set; U(i, :)];
            pareto_idx = [pareto_idx i];
        end
    end
end
```

Funkcja ta służy do wyznaczenia zbioru pareto. Szukamy w niej pośród zbioru U zdominowanych alternatyw i je odrzucamy.

Problemem, z którym trzeba było się zmierzyć, było uwzględnienie tego, że niektóre kryteria przy procesie wyboru chcemy minimalizować, a inne maksymalizować. W tym celu jako dodatkowy parametr do funkcji należy podać wektor min_max , który określa które z kryteriów mają być minimalizowane, a które przeciwnie. Jest to wektor zmiennych logicznych - dla przykładu, jeśli rozważalibyśmy zbiór składający się z trzech kryteriów, pierwsze dwa z nich miałyby być minimalizowane, a ostatnie maksymalizowane, to wektor min_max dla tego przypadku wyglądałby następująco: [1 1 0].

3. Sprawdzanie spójności

```
function [integrity] = check_integrity(class, min_max)
    % The set that is integral must not contain dominated points
    class_size = size(class, 1);
    integrity = true;
    for i = 1:class_size
        for j = 1:class_size
            if i ~= j
                control_sum = 0;
                for col = 1:size(class, 2);
                    if min_max(col)
                         if class(i, col) >= class(j, col)
                             % Checking if point is dominated
                             control_sum = control_sum + 1;
                         end
                    else
                         if class(i, col) <= class(j, col)</pre>
                             % Checking if point is dominated
                             control_sum = control_sum + 1;
                         end
                    end
                end
                if control_sum == size(class, 2)
                    integrity = false;
                    return
                end
            end
        end
    end
end
```

Funkcja działa na takiej samej zasadzie jak ta do wyznaczania zbioru pareto. Badamy w niej, czy w zbiorze *class* występują alternatywy zdominowane. Jeśli tak, to znaczy, że zbiór jest niespójny i funkcja zwraca wartość false, jeśli nie, to zbiór jest spójny i funkcja zwraca true.

4. Funkcja scoringowa

```
function [scoring_result] = scoring_function(distance0, distance1, decisions)
    scoring_result = zeros(decisions, 1);

for i = 1:decisions
    mean_A0 = mean(distance0(i, :));
    mean_A1 = mean(distance1(i, :));
    scoring_result(i, 1) = mean([mean_A0, mean_A1]);
    end
end
```

Funkcja scoringowa służy do określenia "korzystności" danej decyzji. Wykorzystujemy w niej odległości punktów ze zbioru pareto do punktów ze zbioru A0 i A1. W tej konkretnej implementacji punkty ze zbioru A0 i A1 są traktowane równorzędnie, a wartość funkcji scoringowej to po prostu średnia z uśrednionych odległości punktów pareto do zbiorów A0 i A1.